

Věra Stuchelová

„skutečnější než skutečnost“

Příznám se, fotografie vytvořené pomocí technologie HDR jsem dosud spíše přehlížel. Vámi vytvořená zátíší prostorů a věcí, se kterými se všichni v našich obydlích denně setkáváme, však pomocí této specifické obrazové formy získala zcela nový, téměř iluzivní rozměr. Jak celý koncept vznikl?

V roce 2003 jsem jako diplomovou práci na Akademii výtvarných umění fotografovala cyklus Soukromý prostor, v roce 2008 jsem se k tomuto námětu „zátíší“ v mém domě a v mém nejbližším životním prostoru vrátila. Ty první fotografie byly tradiční černobílé, založené na práci se světlem a na detailu. Tentokrát jsem se rozhodla pro jiný

přístup, takřka malířský – blíží se k malbě, založený na barvě, textuře a kompozici. Šlo mi o agresivnější, dramatictější optiku vidění skutečnosti. Tyto obrazy jsou ve svém základu skutečné realistické pohledy na nejbližší soukromý svět, ale zároveň způsobem zpracování působí uměle, vztah světla a stínu je v detailech obrácený – zvýrazněná je textura předmětů a jejich barevnost.

Co je při použití této metody pro optimální výsledek nejdůležitější?

Rozhodnout se, zda je konkrétní námět – záběr vhodný pro tuto techniku. Vědět, proč tuto techniku používám, co chci vyjádřit. Fotografovaná scéna musí být statická,

je potřeba nasnímat celou řadu fotografií, tak aby byl pokryt celý dynamický rozsah scény, výslednou fotografií je nutné skládat a zpracovávat a právě způsob zpracování je rozhodující pro celkové vyznění finální fotografie.

Proč jste fotografovala právě objekty důvěrně známé z prostředí domova?

Námět je záměrně banální a k němu je do kontrastu postavená technika HDR zobrazování, která tuto všednost promění v něco neobvyklého, hádankovitého. Z toho, co vypadá tak nahodile jako seskupení věcí denní potřeby, se tak stává metaforický obraz vytržený z běžného vidění. Toto fo-

foto: Věra Stuchelová, z cyklu Hyperreality, 2008–2009 (3x)

fotostory

„Kde jsi, Adélko?“ Přicházím s fotoaparátem do pokoje a prohlížím známé skryše své dvouleté dcery. Teď tu byla. Vidím, že její balónek ještě poskakuje po podlaze. Dokumentuji ten okamžik přítomnosti – nepřítomnosti.

Celý cyklus Hyperreality je založen na momentu: teď tu někdo byl. Cítíme blízkost lidí, kteří zde žijí, vidíme spoustu osobních věcí, jako jsou použité nádoby, svršky, hračky. . . ty nám vyprávějí o jejich životě. Blízkost lidí je přímo hmatatelná, i když tu právě nejsou.

Přítomné – nepřítomné, intimní – veřejné, skutečné – umělé, každodennost – výjimečnost, to jsou protiklady, které mne v mé tvorbě zajímají.

Flexibilní digitál

Věra Stuchelová fotografuje téměř všechny svoje práce digitálně. „Tato technologie si mne získala svojí flexibilitou,“ říká k tomu. Od začátku je věrná značce Nikon – jejím prvním digitálním fotoaparátem byl Nikon D70. V současnosti pracují nejčastěji s Nikony D2X a D300. Fotografie upravuje v Photoshopu CS4 a Photomatixu.

www.verastuchelova.cz

foto: Věra Stuchelová, z cyklu Hyperreality, 2008–2009 (4x)

tografické podání umožňuje jakési vnoření a fascinaci prostorem s jeho detaily a umocňuje kontrast banality a každodennosti s tímto neobvyklým způsobem zobrazování. Fragmentovanost pohledů na určité vytržené výseky skutečnosti skládá dohromady mozaiku příběhu míst důvěrně zná-

jekty jako samostatné struktury vymezené v prostoru, které jsou „skutečnější než skutečnost“.

Snažila jste se fotografovaná zátíší v jednotlivých prostorech nacházet, nebo jste často aranžovala?

výstavních printů. Svůj cyklus jste na metrových zvětšeninách nedávno prezentovala v pražské Galerii FotoGrafic. Chystáte jeho znovuuvedení?

Fotografie z tohoto cyklu budou k vidění v rámci projektu „Formáty – Transformace – Identity“ v Domě umění v Brně v prostorách Domu pánů z Kunštátu. Vernisáž se uskuteční 17. 11. 2009.

Kromě fotografie se věnujete i malbě a grafice. Jak tyto obory navzájem vnímáte?

Tyto obory mají své styčné plochy. Fotografie ovlivňuje klasičtější média již od svého vzniku. Na konkrétním příkladě zde prezentovaných fotografií je myslím dobře znát můj zájem o pop artovou a hyperrealistickou malbu a sochařství. Technika HDR mi umožnila dosáhnout podobného účinku ve fotografii.

-hit-

Z věcí denní potřeby se stává metaforický obraz vytržený z běžného vidění

mých, ale nově viděných. Dějový syžet se vztahuje k otázkám: kdo jsem, jak mne určuje a charakterizuje mé prostředí – můj soukromý svět, jsem vidět, nebo jsem neviditelná žena, skrytá za hromadou drobností a ritualizovaných úkonů, jako je mytí nádobí, vaření, uklízení, péče o dítě... Není to ale příběh, jsou to vypointované ob-

Zátíší jsou nearanžovaná, je to přirozený chaos, ze kterého vybírám hledáčkem zajímavé kompozice. Fotografií vzniklo mnoho, pro finální zpracování jsem pak vybírala jen ty nejzajímavější.

Vizuální prožitek z obrazů v případě tohoto souboru jistě poroste s velikostí

Věra Stuchelová

Vystudovala Akademii výtvarných umění, kde prošla ateliéry A. Veselého, J. Davida a zakotvila v ateliéru V. Bromové, studium zakončila doktorátem u Milana Knížáka. V její fotografické práci se tedy projevují vlivy i jiných médií, jako je malba, instalace a nová média. Uspořádala řadu

samostatných i kolektivních výstav v ČR i zahraničí. Její fotografie jsou zastoupené ve sbírkách Národní galerie v Praze, Uměleckopřemyslového muzea v Praze, Národního muzea fotografie, Alšovy jihočeské galerie a dalších. Je zakládající členkou fotografické skupiny JO. Ve své tvorbě se věnuje zejména portrétu, subjektivnímu dokumentu, zátíší, fotografické ilustraci a módní fotografii. Pracuje jako odborná asistentka na Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni.

